

Den Europæiske Unions Tidende

C 129

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

4. maj 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 129/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 123 af 27.4.2013

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 129/02

Sag C-393/11: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 7. marts 2013 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) — Autorità per l'energia elettrica e il gas mod Antonella Bertazzi m.fl. (Artikel 99 i Domstolens procesreglement — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor — stabiliseringsprocedure — ansættelse af personer med tidsbegrænset ansættelse som fastansatte tjenestemænd uden offentlig udvælgelsesprøve — beregning af anciennitet — fuldstændig mangel på hensyntagen til tjenesteperioder, der er tilbagelagt inden for rammerne af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — princippet om forbud mod forskelsbehandling)

2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 129/03	Sag C-563/11: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 28. februar 2013 — SIA Forwards V mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland) (Procesreglementets artikel 99 — beskatning — moms — sjette direktiv — ret til fradrag — afslag — faktura, der er udstedt af et selskab, som anses for fiktivt)	2
2013/C 129/04	Sag C-128/12: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. marts 2013 — Sindicato dos Bancários do Norte, Sindicato dos Bancários do Centro, Sindicato dos Bancários do Sul e Ilhas og Luís Miguel Rodrigues Teixeira de Melo mod BPN — Banco Português de Negócios SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal do Trabalho do Porto — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — procesreglementets artikel 53, stk. 2 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — national lovgivning, der foreskriver lønudsættelse for visse arbejdstagere inden for den offentlige sektor — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)	3
2013/C 129/05	Sag C-171/12 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 28. februar 2013 — Carrols Corp. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Giulio Gambettola (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 51, stk. 1, litra b) — EF-figurmærket Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — ugyldighedsbegæring fremsat af indehaveren af det nationale figurmærke Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL og det nationale ordmærke POLLO TROPICAL — absolutte ugyldighedsgrunde — ond tro — afvisning)	3
2013/C 129/06	Sag C-178/12: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 7. marts 2013 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social — Spanien) — Rafaela Rivas Montes mod Instituto Municipal de Deportes de Córdoba (IMDECO) (Artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement — socialpolitik — ligebehandlingsprincippet — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor — fastlæggelse af anciennitet — forskellig behandling af tjenestemandsansat og kontraktansat personale — hensyntagen til tidligere beskæftigelsesperioder tilbagelagt i administrationen — Domstolen åbenbart inkompetent)	4
2013/C 129/07	Sag C-240/12: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 14. marts 2013 — straffesag mod EBS Le relais Nord Pas De Calais (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank te Rotterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — afvisning)	4
2013/C 129/08	Sag C-266/12 P: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 7. februar 2013 — Jarosław Majtczak mod Feng Shen Technology Co. Ltd og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 51, stk. 1, litra b) — ond tro hos ansøgeren ved indgivelsen af ansøgningen om registrering af EF-varemærket — figurmærket FS — ugyldighedsbegæring)	4
2013/C 129/09	Sag C-343/12: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. marts 2013 — Euronics Belgium CVBA mod Kamera Express BV og Kamera Express Belgium BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van Koophandel te Gent — Belgien) (Procesreglementets artikel 99 — direktiv 2005/29/EF — national lovgivning, som generelt forbyder udbud til salg eller salg af varer med tab)	5
2013/C 129/10	Sag C-433/12 P: Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 7. marts 2013 — Luigi Marcuccio mod Den Europæiske Unions Domstol (Appel — søgsmål om ansvar uden for kontraktforhold — Domstolens Justitskontors afvisning af at efterkomme de skrivelser, som appellant havde fremsendt til Domstolens førstegeneraladvokat — artikel 256, stk. 2, TEUF — ansøgning om iværksættelse af en procedure til fornyet undersøgelse af visse afgørelser, hvorved sagens behandling afsluttes, som blev afsagt af Retten i appelsagerne)	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 129/11	Sag C-555/12: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 14. marts 2013 — Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda og Virginia Chellini mod Comune di Zagarolo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Tivoli — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — Domstolen åbenbart inkompetent) 6	6
2013/C 129/12	Sag C-84/13 P: Appel iværksat den 21. februar 2013 af Electrabel SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. december 2012 i sag T-332/09, Electrabel mod Kommissionen 6	6
2013/C 129/13	Sag C-94/13 P: Appel iværksat den 26. februar 2013 af Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. december 2012 i sag T-260/00, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca — Burano Soc. coop. rl m.fl. mod Europa-Kommissionen 7	7
2013/C 129/14	Sag C-95/13 P: Appel iværksat den 26. februar 2013 af Alfier Costruzioni Srl m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. december 2012 i sag T-261/00, Sacaim SpA m.fl. mod Europa-Kommissionen 7	7
2013/C 129/15	Sag C-96/13: Sag anlagt den 26. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik 8	8
2013/C 129/16	Sag C-97/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Sibiu (Rumænien) den 27. februar 2013 — Silvia Georgiana Câmpean mod Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș og Administrația Fondului pentru Mediu 9	9
2013/C 129/17	Sag C-98/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret (Danmark) den 27. februar 2013, Martin Blomqvist mod Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA 9	9
2013/C 129/18	Sag C-103/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 4. marts 2013 — Snezhana Somova mod Glaven direktor na Stolichno upravlenie »Sot-sialno osiguryavane« 10	10
2013/C 129/19	Sag C-107/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 4. marts 2013 — »FIRIN« OOD mod Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Veliko Tarnovo 11	11
2013/C 129/20	Sag C-115/13: Sag anlagt den 11. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Ungarn 11	11
2013/C 129/21	Sag C-634/11: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 1. marts 2013 — Irish Bank Resolution Corp. Ltd, tidligere Anglo Irish Bank Corp. Ltd mod Sean Quinn m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland) 12	12
2013/C 129/22	Sag C-333/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen 12	12
2013/C 129/23	Sag C-349/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2013 — Peró Gáz Kft mod János Balla (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság) — Ungarn) 12	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 129/24	Sag C-532/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	13
2013/C 129/25	Sag C-577/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. februar 2013 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Østrig) — Michaela Hopfgartner	13
Retten		
2013/C 129/26	Sag T-301/10: Rettens dom af 19. marts 2013 — in 't Veld mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende udkastet til handelsaftalen vedrørende bekæmpelse af forfalskning (ACAC-ACTA) — dokumenter vedrørende forhandlingerne — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — åbenbart urigtigt skøn — proportionalitet — begrundelsespligt)	14
2013/C 129/27	Sag T-324/10: Rettens dom af 19. marts 2013 — Firma Léon Van Parys mod Kommissionen (Toldunion — indførsel af bananer fra Ecuador — efteroprævning af importafgifter — anmodning om fritagelse for importafgifter — artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — fejl begået af toldmyndighederne — åbenbar forsømmelighed fra den berettigedes side)	14
2013/C 129/28	Sag T-409/10: Rettens dom af 22. marts 2013 — Bottega Veneta International mod KHIM (formen på en håndtaske) (EF-varemærker — ansøgning om tredimensionalt EF-varemærke — formen på en håndtaske — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — manglende hensyntagen til et element, der indgår i det ansøgte varemærke — regel nr. 9 i forordning (EF) nr. 2868/95)	15
2013/C 129/29	Sag T-410/10: Rettens dom af 22. marts 2013 — Bottega Veneta International mod KHIM (formen på en taske) (EF-varemærker — ansøgning om tredimensionalt EF-varemærke — formen på en taske — relative registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — manglende hensyntagen til et element, der indgår i det ansøgte varemærke — regel nr. 9 i forordning (EF) nr. 2868/95)	15
2013/C 129/30	Sag T-415/10: Rettens dom af 20. marts 2013 — Nexans France mod Det Europæiske Fællesforetagende for Fusionsenergiudvikling (Offentlige indkøb — Euratom — udbudsprocedure for Det Europæiske Fællesforetagende for Fusionsenergiudvikling — levering af eludstyr — afvisning af en tilbudsgivers bud — offentligt udbud — bud, som indeholder forbehold — retssikkerhed — berettiget forventning — proportionalitet — interessekonflikt — beslutning om tildeling — annullationssøgsmål — ikke umiddelbart berørt — afvisning — ansvar uden for kontraktforhold)	16
2013/C 129/31	Sag T-495/10: Rettens dom af 20. marts 2013 — Bank Saderat mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — infrysning af midler — enhed, der er ejet 100 % af en enhed, som anses for at deltage i nuklear spredning — ulovlighedsindsigelse — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til effektiv domstolsbeskyttelse)	16

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 129/32	Sag T-571/10: Rettens dom af 22. marts 2013 — Fabryka Łozysk Tocznych-Kraśnik mod KHIM — Impexmetal (FŁT-1) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket FŁT-1 — det ældre EF-figurmærke FŁT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	17
2013/C 129/33	Sag T-92/11: Rettens dom af 20. marts 2013 — Andersen mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte ydet af de danske myndigheder til den offentlige virksomhed DSB — kontrakter om offentlig trafikbetjening inden for personbefordring med jernbane mellem København og Ystad — afgørelse, hvorved støtten på visse betingelser erklæres forenelig med det indre marked — tidsmæssig anvendelse af materielle retsregler)	17
2013/C 129/34	Sag T-353/11: Rettens dom af 21. marts 2013 — Event mod KHIM — CBT Comunicación Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS — det ældre nationale ordmærke Event — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	18
2013/C 129/35	Sag T-489/11: Rettens dom af 20. marts 2013 — Rouse Industry mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte tildelt af Bulgarien i form af gældseftergivelse — afgørelse, der erklærer støtte uforenelig med det indre marked og som anordner tilbagesøgning af støtten — ny støtte — konkurrencedrejning — begrundelsespligt)	18
2013/C 129/36	Sag T-571/11: Rettens dom af 20. marts 2013 — El Corte Inglés mod KHIM — Chez Gerard (CLUB GOURMET) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CLUB GOURMET — det ældre nationale figurmærke CLUB DEL GOURMET, EN... El Corte Inglés — relativ registreringshindring — manglende lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — argumenter og beviser fremlagt for første gang for Retten)	18
2013/C 129/37	Sag T-624/11: Rettens dom af 19. marts 2013 — Yueqing Onesto Electric mod KHIM — Ensto (ONESTO) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvori Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærket ONESTO — det ældre EF-figurmærke ENSTO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	19
2013/C 129/38	Sag T-277/12: Rettens dom af 20. marts 2013 — Bimbo mod KHIM — Café do Brasil (Caffè KIMBO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Caffè KIMBO — det ældre nationale ordmærke BIMBO — relativ registreringshindring — intet vitterligt kendt varemærke som omhandlet i artikel 6a i Pariserkonventionen — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)	19
2013/C 129/39	Sag T-198/09: Rettens kendelse af 7. marts 2013 — UOP mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — statsstøtte — ikke individuelt berørt — afvisning)	19
2013/C 129/40	Sag T-607/11: Rettens kendelse af 7. marts 2013 — Henkel og Henkel France mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — anmodning fra den franske konkurrencemyndighed om udlevering af visse dokumenter, der indgår i Kommissionens sagsakter vedrørende en sag på konkurrenceområdet om det europæiske marked for producenter af hvidvaskemidler — brug i forbindelse med en national procedure vedrørende vaskemiddelsektoren i Frankrig — bortfald af søgsmålsinteresse — ufornuddent at træffe afgørelse i sagen — afvisning)	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 129/41	Sag T-64/12: Rettens kendelse af 7. marts 2013 — Henkel og Henkel France mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — anmodning om oversendelse til den franske konkurrencemyndighed af visse dokumenter, der indgår i Kommissionens sagsakter i en konkurrencesag om det europæiske marked for producenter af hvidvaskemidler — anvendelse i forbindelse med en national procedure angående sektoren for vaskemidler i Frankrig — manglende søgsmålsinteresse — afvisning) 20	20
2013/C 129/42	Sag T-27/13 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 — Elan mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og anordner tilbagesøgning fra modtageren — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed) 21	21
2013/C 129/43	Sag T-89/13 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 — Calestep mod ECHA (Særlige rettergangsformer — skyldige gebyrer og afgifter til ECHA — gebyrudsættelse meddelt små virksomheder — ECHA's kontrol af erklæring om virksomhedens størrelse — afgørelse om inddrivelse af det resterende beløb til dækning af det samlede skyldige gebyr — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilsidesættelse af formkrav — afvisning) 21	21
2013/C 129/44	Sag T-103/13 P: Appel iværksat den 19. februar 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2012 i sag F-122/10, Cocchi og Falcione mod Kommissionen 21	21
2013/C 129/45	Sag T-107/13 P: Appel iværksat den 21. februar 2013 af Cornelia Trentea til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2012 i sag F-112/10, Trentea mod FRA 22	22
2013/C 129/46	Sag T-109/13: Sag anlagt den 21. februar 2013 — Othman mod Rådet 23	23
2013/C 129/47	Sag T-110/13: Sag anlagt den 23. februar 2013 — Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen 23	23
2013/C 129/48	Sag T-121/13: Sag anlagt den 28. februar 2013 — Oil Pension Fund Investment Company mod Rådet 24	24
2013/C 129/49	Sag T-127/13: Sag anlagt den 4. marts 2013 — El Corte Inglés mod KHIM — Baumarkt Praktiker Deutschland (PRO OUTDOOR) 25	25
2013/C 129/50	Sag T-134/13: Sag anlagt den 28. februar 2013 — Polynt og Sitre mod ECHA 26	26
2013/C 129/51	Sag T-135/13: Sag anlagt den 28. februar 2013 — Hitachi Chemical Europe m.fl. mod ECHA 26	26
2013/C 129/52	Sag T-137/13: Sag anlagt den 7. marts 2013 — Saferoad RRS mod KHIM (MEGARAIL) 27	27
2013/C 129/53	Sag T-152/13: Sag anlagt den 15. marts 2013 — Sea Handling mod Kommissionen 28	28
2013/C 129/54	Sag T-167/13: Sag anlagt den 18. marts 2013 — Comune di Milano mod Kommissionen 29	29

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 129/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 123 af 27.4.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 114 af 20.4.2013

EUT C 108 af 13.4.2013

EUT C 101 af 6.4.2013

EUT C 86 af 23.3.2013

EUT C 79 af 16.3.2013

EUT C 71 af 9.3.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 7. marts 2013 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) — Autorità per l'energia elettrica e il gas mod Antonella Bertazzi m.fl.

(Sag C-393/11) ⁽¹⁾

(Artikel 99 i Domstolens procesreglement — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor — stabiliseringsprocedure — ansættelse af personer med tidsbegrænset ansættelse som fastansatte tjenestemænd uden offentlig udvælgelsesprøve — beregning af anciennitet — fuldstændig mangel på hensyntagen til tjenesteperioder, der er tilbagelagt inden for rammerne af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — princippet om forbud mod forskelsbehandling)

(2013/C 129/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Sagsøgte: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi og Fortuna Peranio

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af § 4 i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — national lovgivning, der gør det muligt for offentlige myndigheder at indgå tidsbegrænsede ansættelseskontrakter med arbejdstagere, der allerede er ansat ved myndighederne i henhold til tidsbegrænsede kontrakter, som en undtagelse til princippet om ansættelse af tjenestemænd ved offentlig udvælgelsesprøve — manglende hensyntagen til opnået anciennitet på grundlag af en tidligere tidsbegrænset ansættelseskontrakt, selv i tilfælde af fortsat ansættelsesforhold

Konklusion

§ 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, der er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fuldstændigt udelukker hensyntagen til tjenesteperioder, tilbagelagt af en arbejdstager med tidsbegrænset ansættelse ved en offentlig myndighed ved beregning af sidstnævntes anciennitet, i forbindelse med vedkommendes tidsbegrænsede ansættelse ved samme myndighed som fastansat tjenestemand inden for rammerne af en særlig procedure vedrørende stabilisering af arbejdsforholdet, medmindre de arbejdsopgaver, som udføres inden for rammerne af den tidsbegrænsede ansættelseskontrakt ikke svarer til dem, som blev udført af en fastansat tjenestemand, der henhører under den relevante kategori ved denne myndighed, eller i benægtende fald, at denne udelukkelse er begrundet i »objektive forhold« som omhandlet i bestemmelsens stk. 1 og/eller stk. 4, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge. Den omstændighed alene, at den midlertidigt ansatte har tilbagelagt tjenesteperioderne på grundlag af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt eller et tidsbegrænset ansættelsesforhold, udgør ikke et sådant objektive forhold.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 28. februar 2013 — SIA Forwards V mod Valsts ienpēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-563/11) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 99 — beskatning — moms — sjette direktiv — ret til fradrag — afslag — faktura, der er udstedt af et selskab, som anses for fiktivt)

(2013/C 129/03)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA Forwards V

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstākās tiesas Senāts — fortolkning af artikel 17, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fradrag for indgående moms — afgiftspligtig, der opfylder betingelserne i henhold til den nationale lovgivning for fradrag for moms, der er betalt i forbindelse med køb af goder og med hensyn til hvilke, der ikke er konstateret misbrug — nægtelse af fradrag for moms, når det fastslås, at den anden part i transaktionen ikke er i stand til at levere goderne i henhold til den formelt korrekte faktura

Konklusion

Artikel 17, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at adressaten for en faktura bliver nægtet retten til at fradrage indgående merværdiafgift med den begrundelse, at den til fakturaudstedelsen knyttede transaktion henset til svig eller uregelmæssigheder, der er begået af udstederen af denne faktura, anses for ikke at have fundet faktisk sted, hvis ikke det på grundlag af objektive forhold godtgøres — og uden at det hermed kræves, at adressaten for nævnte faktura foretager kontroller, som ikke påhviler ham — at denne adressat vidste eller burde have vidst, at nævnte transaktion var led i merværdiafgiftssvig, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 14.1.2012.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. marts 2013 — Sindicato dos Bancários do Norte, Sindicato dos Bancários do Centro, Sindicato dos Bancários do Sul e Ilhas og Luís Miguel Rodrigues Teixeira de Melo mod BPN — Banco Português de Negócios SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal do Trabalho do Porto — Portugal)

(Sag C-128/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — procesreglementets artikel 53, stk. 2 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — national lovgivning, der foreskriver lønnedsettelse for visse arbejdstagere inden for den offentlige sektor — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2013/C 129/04)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal do Trabalho do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sindicato dos Bancários do Norte, Sindicato dos Bancários do Centro, Sindicato dos Bancários do Sul e Ilhas og Luís Miguel Rodrigues Teixeira de Melo

Sagsøgte: BPN — Banco Português de Negócios SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal do Trabalho do Porto — fortolkning af artikel 20, artikel 21, stk. 1, og artikel 31, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EFT 2000 C 364, s. 1) — overholdelse af lighedsprincippet, af princippet om forbud mod forskelsbehandling og af retten til retfærdige og rimelige arbejdsforhold — national lovgivning, der foreskriver lønnedsettelse for visse arbejdstagere inden for den offentlige sektor

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har åbenbart ikke kompetence til at påkende anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal do Trabalho do Porto (Portugal) ved afgørelse af 6. januar 2012.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 26.5.2012.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 28. februar 2013 — Carrols Corp. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Giulio Gambettola

(Sag C-171/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 51, stk. 1, litra b) — EF-figurmærket Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — ugyldighedsbegæring fremsat af indehaveren af det nationale figurmærke Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL og det nationale ordmærke POLLO TROPICAL — absolutte ugyldighedsgrunde — ond tro — afvisning)

(2013/C 129/05)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Carrols Corp. (ved advokat I. Temiño Cenicerros)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget) og Giulio Gambettola (ved abogado F. Brandolini Kujman)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 1. februar 2012 i sag T-291/09, Carrols Corp. mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret for en påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. maj 2009 af Første Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 632/2008-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Carrols Corp. og Giulio Gambettola

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Carrols Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 174 af 16.6.2012.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 7. marts 2013 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social — Spanien) — Rafaela Rivas Montes mod Instituto Municipal de Deportes de Córdoba (IMDECO)

(Sag C-178/12) ⁽¹⁾

(Artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement — socialpolitik — ligebehandlingsprincippet — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor — fastlæggelse af anciennitet — forskellig behandling af tjenstemandsansat og kontraktansat personale — hensyntagen til tidligere beskæftigelsesperioder tilbagelagt i administrationen — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2013/C 129/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rafaela Rivas Montes

Sagsøgt: Instituto Municipal de Deportes de Córdoba (IMDECO)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Social — fortolkning af artikel 45, stk. 4, TEUF — national lovgivning om beregning af anciennitetstillæg for ansatte i offentlig tjeneste — en offentlig administrations anvendelse af forskellige regler afhængig af om der er tale om tjenstemandspersonale eller kontraktansat personale — ingen hensyntagen til visse perioder tilbagelagt af kontraktansat personale

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de præjudicielle spørgsmål, som Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba (Spanien) har forelagt ved afgørelse af 27. februar 2012.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 14.7.2012.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 14. marts 2013 — straffesag mod EBS Le relais Nord Pas De Calais (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank te Rotterdam — Nederlandene)

(Sag C-240/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — afvisning)

(2013/C 129/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank te Rotterdam

Tiltalt i straffesagen

EBS Le relais Nord Pas De Calais

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank te Rotterdam — fortolkning af artikel 15 og artikel 26, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1) og af artikel 2, nr. 32), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190, s. 1) — begrebet »transit« — overførsel af affald med skib fra en medlemsstat til en stat, der ikke er omfattet af OECD-beslutningens anvendelsesområde — stop under vejs i en havn i en anden medlemsstat

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank te Rotterdam (Nederlandene), ved afgørelse af 4. maj 2012, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 11.8.2012.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 7. februar 2013 — Jarosław Majtczak mod Feng Shen Technology Co. Ltd og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-266/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 51, stk. 1, litra b) — ond tro hos ansøgeren ved indgivelsen af ansøgningen om registrering af EF-varemærket — figurmærket FS — ugyldighedsbegæring)

(2013/C 129/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Jarosław Majtczak (ved radca prawny J. Radłowski)

De andre parter i sagen: Feng Shen Technology Co. Ltd (ved Rechtsanwalt P. Rath) og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 21. marts 2012, Feng Shen Technology mod KHIM — Majtczak (FS) (sag T-227/09), hvorved Retten annullerede afgørelse R 529/2008-4 truffet den 1. april 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) vedrørende afslag på en klage over annullationsafdelingens afgørelse, hvorved appellantens ugyldighedsbegæring vedrørende figurmærket »FS« for varer i klasse 26 ikke blev taget til følge

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Jarosław Majtczak betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 258 af 25.8.2012.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. marts 2013 — Euronics Belgium CVBA mod Kamera Express BV og Kamera Express Belgium BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van Koophandel te Gent — Belgien)

(Sag C-343/12) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 99 — direktiv 2005/29/EF — national lovgivning, som generelt forbyder udbud til salg eller salg af varer med tab)

(2013/C 129/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van Koophandel te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euronics Belgium CVBA

Sagsøgte: Kamera Express BV og Kamera Express Belgium BVBA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgien) — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på

det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) (EUT L 149, s. 22) — national lovgivning, der bortset fra foreskrevne undtagelser indeholder et almindeligt forbud mod salg med tab, og som bl.a. har til formål at beskytte forbrugernes interesser — forenelighed med direktiv 2005/29

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) skal fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, der indeholder et generelt forbud mod udbud til salg eller salg af varer med tab, for så vidt som denne bestemmelse har til formål at beskytte forbrugerne.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 6.10.2012.

Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 7. marts 2013 — Luigi Marcuccio mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag C-433/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — søgsmål om ansvar uden for kontraktforhold — Domstolens Justitskontors afvisning af at efterkomme de skrivelser, som appellant havde fremsendt til Domstolens førstegeneraladvokat — artikel 256, stk. 2, TEUF — ansøgning om iværksættelse af en procedure til fornyet undersøgelse af visse afgørelser, hvorved sagens behandling afsluttes, som blev afsagt af Retten i appelsagerne)

(2013/C 129/10)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. juli 2012 i sag T-27/12, Marcuccio mod Domstolen, hvorved Retten frifandt sagsøgte i et erstatningssøgsmål med påstand om at opnå erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt havde lidt som følge af justitskontorets afvisning af at efterkomme de skrivelser, som sagsøgeren havde fremsendt til Domstolens førstegeneraladvokat om at iværksætte en procedure til fornyet prøvelse af de afgørelser, hvorved sagens behandling blev afsluttet, som Retten havde afsagt i sagerne T-278/07 P, T-114/08 P, T-32/09 P og T-166/09 P.

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 355 af 17.11.2012.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 14. marts 2013 — Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda og Virginia Chellini mod Comune di Zagarolo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Tivoli — Italien)

(Sag C-555/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2013/C 129/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Tivoli

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda og Virginia Chellini

Sagsøgt: Comune di Zagarolo

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Tivoli — fortolkning af artikel 47, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention, sammenholdt med artikel 6 TEU og artikel 52, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder — national lovgivning, hvorefter kompetencefordelingen mellem civile domstole og forvaltningsdomstole hviler på en sondring mellem subjektive rettigheder og legitime interesser — ingen entydig sondring mellem nævnte begreber

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, som er forelagt af Tribunale di Tivoli (Italien).

(¹) EUT C 32 af 2.2.2013.

Appel iværksat den 21. februar 2013 af Electrabel SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. december 2012 i sag T-332/09, Electrabel mod Kommissionen

(Sag C-84/13 P)

(2013/C 129/12)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Electrabel SA (ved advokats M. Pittie og P. Honoré)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Som følge heraf ophæves den anfægtede dom, for så vidt som Electrabel herved blev pålagt at betale en bøde på 20 mio. EUR.
- Som følge heraf:
 - hjemvises sagen til Retten til fornyet afgørelse,
 - eller der træffes endelig afgørelse ved at tiltræde de påstande, som i første instans blev nedlagt af appellanten, og ved at annullere den anfægtede afgørelse, for så vidt som denne pålægger Electrabel at betale en bøde på 20 mio. EUR, eller nævnte bøde nedsættes betydeligt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført tre anbringender til støtte for den appel, som denne har iværksat til prøvelse af den dom, hvorved Retten stadfæstede Kommissionens beslutning af 10. juni 2009 om at pålægge Electrabel en bøde på 20 mio. EUR for at have tilsidesat artikel 7 i forordning (EØF) nr. 4064/89 (¹) om kontrol med fusioner og overtagelser.

For det første har appellanten kritiseret Retten for at have tilsidesat bestemmelserne i nævnte forordnings artikel 14, stk. 3, for så vidt som den har anvendt den påståede »varighed« af overtrædelsen til at fastsætte bødens størrelse, hvorimod denne artikel bestemmer, at bødens størrelse alene skal fastsættes i henhold til overtrædelsens »art« og »grovhed«.

For det andet har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat princippet om forbud mod loves tilbagevirkende kraft, for så vidt som den har anvendt bestemmelserne i forordning (EF) nr. 139/2004 (²) på en fusion, der blev gennemført inden denne forordnings ikrafttræden, og som derfor var omfattet af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4064/89.

Endelig er appellanten af den opfattelse, at Retten har begået en retlig fejl og anvendt en selvmodsigende begrundelse, for så vidt som den har kvalificeret den overtrædelse, der er gjort gældende over for Electrabel, som varig, selv om der er tale om en øjebliksovertrædelse.

- (¹) Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EFT L 395, s. 1 (berigtiget version i EFT 1990 L 257, s. 13).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EUT L 24, s. 1.

Appel iværksat den 26. februar 2013 af Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. december 2012 i sag T-260/00, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca — Burano Soc. coop. rl m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-94/13 P)

(2013/C 129/13)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl e a. (ved advokati A. Vianello, A. Bortoluzzi og A. Veronese)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Den Italienske Republik og Cooperativa Pescatori di San Pietro in Volta Soc. coop. Rl m.fl.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede kendelse ophæves eller ændres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen gjort gældende, at der er blevet begået retlige fejl ved anvendelsen af de principper, som Domstolen har fastlagt i dommen i sagen Comitato Venezia vuole vivere hvad angår dels Kommissionens begrundelsespligt i forhold til beslutninger om statsstøtte, dels fordelingen af bevisbyrden med hensyn til forudsætningerne i artikel 107, stk. 1, TEUF.

Retten har i den appellerede kendelse ikke efterkommet Domstolens afgørelse i dom af 9. juni 2011 i sagen Comitato Venezia vuole vivere, som fastslår, at Kommissionens beslutning »skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de nationale myndigheder kan gennemføre den«. Selv om beslutningen ikke indeholdt alle de oplysninger, der var nødvendige for, at de nationale myndigheder kunne gennemføre den, fast-

slog Retten ikke, at den metode, som Kommissionen anvendte ved vedtagelsen af den anfægtede beslutning, var mangelfuld, hvilket indebærer en retlig fejl.

På baggrund af principper, som Domstolen har fastlagt i dommen i sagen Comitato Venezia vuole vivere tilkommer det i forbindelse med en tilbagesøgning medlemsstaten — og dermed ikke den enkelte modtager — i det konkrete tilfælde at godtgøre, at forudsætningerne i artikel 107, stk. 1, TEUF foreligger. I den foreliggende sag har Kommissionen i den anfægtede beslutning imidlertid undladt at præcisere »fremgangsmåden« for en sådan efterprøvelse. Følgelig har Den Italienske Republik, eftersom den ikke råder over de nødvendige oplysninger for at i forbindelse med tilbagesøgningen at godtgøre, om de tildelte fordele for modtagerne udgør statsstøtte — med lov nr. 228 af 24. december 2012 (artikel 1, stk. 351ff.) — besluttet at vende bevisbyrden, hvilket er i strid med praksis fra Fællesskabets domstole. Ifølge den italienske lovgiver tilkommer det navnlig ikke staten, men derimod den enkelte virksomhed, som modtager støtten tildelt i form af nedsættelse af sociale bidrag, at godtgøre, at de omhandlede fordele ikke fordrejer konkurrencen eller påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, idet der i modsat fald opstilles en formodning om, at den tildelte fordel er egnet til at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Alt dette er klart i strid med principperne fastslået ved dommen i sagen Comitato Venezia vuole vivere.

Appel iværksat den 26. februar 2013 af Alfier Costruzioni Srl m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. december 2012 i sag T-261/00, Sacaim SpA m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-95/13 P)

(2013/C 129/14)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Alfier Costruzioni Srl m.fl.. (ved advokati A. Vianello, A. Bortoluzzi og A. Veronese)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Den Italienske Republik og Sacaim SpA m.fl.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede kendelse ophæves eller ændres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen gjort gældende, at der er blevet begået retlige fejl ved anvendelsen af de principper, som Domstolen har fastlagt i dommen i sagen Comitato Venezia vuole vivere hvad angår dels Kommissionens begrundelsespligt i forhold til beslutninger om statsstøtte, dels fordelingen af bevisbyrden med hensyn til forudsætningerne i artikel 107, stk. 1, TEUF.

Retten har i den appellerede kendelse ikke efterkommet Domstolens afgørelse i dom af 9. juni 2011 i sagen *Comitato Venezia vuole vivere*, som fastslår, at Kommissionens beslutning »skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de nationale myndigheder kan gennemføre den«. Selv om beslutningen ikke indeholdt alle de oplysninger, der var nødvendige for, at de nationale myndigheder kunne gennemføre den, fastslog Retten ikke, at den metode, som Kommissionen anvendte ved vedtagelsen af den anfægtede beslutning, var mangelfuld, hvilket indebærer en retlig fejl.

På baggrund af principper, som Domstolen har fastlagt i dommen i sagen *Comitato Venezia vuole vivere* tilkommer det i forbindelse med en tilbagesøgning medlemsstaten — og dermed ikke den enkelte modtager — i det konkrete tilfælde at godtgøre, at forudsætningerne i artikel 107, stk. 1, TEUF foreligger. I den foreliggende sag har Kommissionen i den anfægtede beslutning imidlertid undladt at præcisere »fremgangsmåden« for en sådan efterprøvelse. Følgelig har Den Italienske Republik, eftersom den ikke råder over de nødvendige oplysninger for at i forbindelse med tilbagesøgningen at godtgøre, om de tildelte fordele for modtagerne udgør statsstøtte — med lov nr. 228 af 24. december 2012 (artikel 1, stk. 351ff.) — besluttet at vende bevisbyrden, hvilket er i strid med praksis fra Fællesskabets domstole. Ifølge den italienske lovgiver tilkommer det navnlig ikke staten, men derimod den enkelte virksomhed, som modtager støtten tildelt i form af nedsættelse af sociale bidrag, at godtgøre, at de omhandlede fordele ikke fordrejer konkurrencen eller påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, idet der i modsat fald opstilles en formodning om, at den tildelte fordel er egnet til at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Alt dette er klart i strid med principperne fastslået ved dommen i sagen *Comitato Venezia vuole vivere*.

Sag anlagt den 26. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-96/13)

(2013/C 129/15)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og A. Tokár)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, artikel 44, stk. 2, og artikel 48, sammenholdt med artikel 2, i direktiv 2004/18/EF⁽¹⁾, idet den har inkluderet bestemmelser i det offentlige udbud for levering af tjenesteydelser til støtte for fremstillingsprocessen for OPS-IKA (det integrerede informationssystem for Idrima Kinonikon Asfalision (institu-

tion for social sikring, herefter IKA)) og for IKA's website, samt til udvidelse af databaser for en periode af 30 måneder (offentligt udbud nr. L30/POY/9/5-6-2009 — offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende under nr. 2009/S110-159234), i henhold til hvilke tilbudsgiverne for det første skulle have erfaring med udførelsen af tilsvarende kontrakter for et græsk forsikringsinstitut og hvor underleverandørers erfaring for det andet ikke kunne anerkendes som erfaring for så vidt angik tilbudsgiverne.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Den påståede tilsidesættelse af artikel 44, stk. 2, og artikel 48 i direktiv 2004/18, sammenholdt med direktivets artikel 2, vedrører den af IKA som ordregivende myndighed afholdte udbudsprocedure vedrørende levering af tjenesteydelser til støtte for fremstillingsprocessen for OPS-IKA (det integrerede informationssystem for IKA) og for IKA's website, samt til udvidelse af databaser.
- 2) Kommissionen er af den opfattelse, at den bestemmelse i det offentlige udbud, som kræver erfaring i at opnå et integreret informationssystem for en institution for social sikring i Grækenland udgør en geografisk betingelse, som tilsidesætter principperne om ligebehandling og forbud om forskelsbehandling som fastsat i artikel 2, artikel 44, stk. 2, og artikel 48 i direktiv 2004/18.
- 3) Det bemærkes, at de græske myndigheder i deres svar på Kommissionens begrundede udtalelse påtog sig forpligtelsen til at foretage alle ændringerne i henhold til Kommissionens påstand og således i det væsentlige anerkendte den angivelige tilsidesættelse.
- 4) Kommissionen er også af den opfattelse, at den bestemmelse i det offentlige udbud som fastsætter, at tilbudsgiverens underleverandørers erfaring ikke kan anerkendes som erfaring for så vidt angår tilbudsgiveren, tilsidesætter artikel 48 i direktiv 2004/18, fordi tilbudsgiverne som følge af denne bestemmelse ikke kan basere sig på tredjemands erfaringer for at godtgøre, at de har den fornødne tekniske formåen til at udføre den omhandlede kontrakt.
- 5) De græske myndigheder påtog sig i deres svar en forpligtelse til, at udbudsmaterialet for den nye udbudsprocedure udtrykkeligt ville fastslå muligheden for, at erhvervsdrivende, der indgav tilbud, ville kunne basere sig på tredjemands — såsom underleverandørers — relevante erfaring, og anerkendte således i det væsentlige også Kommissionens ovennævnte anden påstand.
- 6) Ikke desto mindre undlod de græske myndigheder at fastsætte en konkret dato for det nye offentlige udbud og besluttede i stedet at forlænge varigheden af den tidligere kontrakt, idet de påberåbte sig begrundelser vedrørende den interne retsorden.

- 7) Kommissionen fastslog derfor, at den påståede tilsidesættelse af de ovennævnte bestemmelser i direktiv 2004/18 fortsat består, uden at de påberåbte begrundelser kan begrunde tilsidesættelsen, og anlagde et søgsmål ved Domstolen om konstatering af denne tilsidesættelse.

(¹) EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Sibiu (Rumænien) den 27. februar 2013 — Silvia Georgiana Câmpean mod Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș og Administrația Fondului pentru Mediu

(Sag C-97/13)

(2013/C 129/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Silvia Georgiana Câmpean

Sagsøgte: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș og Administrația Fondului pentru Mediu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den ved lov nr. 9/2012 indførte regulering i strid med bestemmelserne i artikel 110 TEUF, og foreligger der herved en åbenbar forskelsbehandling?
- 2) Skal artikel 110 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for den ved lov nr. 9/2012 (i dennes oprindelige affattelse[]) indførte regulering, hvorved en medlemsstat indfører en afgift på luftforureningsemissioner for motorkøretøjer, hvis denne afgiftsforanstaltning indføres på en sådan måde, at den afskrækker fra ibrugtagning i nævnte medlemsstat af brugte køretøjer købt i andre medlemsstater uden dog at afskrække fra køb af brugte køretøjer af samme alder og med samme slitage på det indenlandske marked?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret (Danmark) den 27. februar 2013, Martin Blomqvist mod Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

(Sag C-98/13)

(2013/C 129/17)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter

Sagsøger: Martin Blomqvist

Sagsøgte: Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2001/29 af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (¹) fortolkes således, at det må anses at indebære »spredning til almenheden« i en medlemsstat af en ophavsretligt beskyttet vare, at en virksomhed via en hjemmeside i et tredjeland indgår aftale om salg og forsendelse af varen til en privat køber med en sælger bekendt adresse i medlemsstaten, hvor varen er ophavsretligt beskyttet, modtager betaling for varen og effektuerer forsendelsen til køberen på den aftalte adresse, *eller* er det i den situation tillige en betingelse, at varen forud for salget er indgået i et salgsudbud eller en reklame rettet mod eller vist på en hjemmeside henvendt til forbrugerne i den medlemsstat, hvortil varen leveres?
- 2) Skal artikel 5, stk. 1 og stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2008/95 af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (²) fortolkes således, at det må anses at udgøre »erhvervsmæssig brug« af et varemærke i en medlemsstat, at en virksomhed via en hjemmeside i et tredjeland indgår aftale om salg og forsendelse af en vare, der er forsynet med varemærket, til en privat køber med en sælger bekendt adresse i medlemsstaten, hvor varemærket er registreret, modtager betaling for varen og effektuerer forsendelsen til køberen på den aftalte adresse, *eller* er det i den situation tillige en betingelse, at varen forud for salget er indgået i et salgsudbud eller en reklame rettet mod eller vist på en hjemmeside henvendt til forbrugerne i den pågældende stat?
- 3) Skal artikel 9, stk. 1 og stk. 2, i Rådets forordning om EF-varemærker nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (³) fortolkes således, at det må anses at udgøre »erhvervsmæssig brug« af et varemærke i en medlemsstat, at en virksomhed via en hjemmeside i et tredjeland indgår aftale om salg og forsendelse af en vare, der er forsynet med EF-varemærket, til en privat køber med en sælger bekendt adresse i en medlemsstat, modtager betaling for varen og effektuerer forsendelsen til køberen på den aftalte adresse, *eller* er det i den situation tillige en betingelse, at varen forud for salget er indgået i et salgsudbud eller en reklame rettet mod eller vist på en hjemmeside henvendt til forbrugerne i den pågældende stat?

4) Skal artikel 2, stk. 1, litra b, i Rådets forordning nr. 1383/2003 af 22. juni 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder⁽⁴⁾, forstås således, at det er en betingelse for anvendelsen i en medlemsstat af bestemmelserne om hindring af overgang til fri omsætning og destruktion af »piratkopierede varer«, at der er sket »spredning til almenheden« i medlemsstaten efter samme kriterier som angivet i besvarelsen af spørgsmål 1?

5) Skal artikel 2, stk. 1, litra a, i Rådets forordning nr. 1383/2003 af 22. juni 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, forstås således, at det er en betingelse for anvendelsen i en medlemsstat af bestemmelserne om hindring af overgang til fri omsætning og destruktion af »varemærkeforfalskede varer«, at der er sket »erhvervsmæssig brug« i medlemsstaten efter samme kriterier som angivet i besvarelsen af spørgsmål 2-3?

⁽¹⁾ EFT L 167, s. 10

⁽²⁾ EUT L 299, s. 25

⁽³⁾ EUT L 78, s. 1

⁽⁴⁾ EUT L 196, s. 7

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 4. marts
2013 — Snezhana Somova mod Glaven direktor na
Stolichno upravlenie »Sotsialno osiguryavane«**

(Sag C-103/13)

(2013/C 129/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Snezhana Somova

Sagsøgt: Glaven direktor na Stolichno upravlenie »Sotsialno osiguryavane«

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 48, stk. 1 TEUF og artikel 49, stk. 1 og 2, TEUF under de omstændigheder, der foreligger i tvisten i hoved-

sagen, fortolkes således, at de tillader en national bestemmelse i en medlemsstat som artikel 94, stk. 1, i Kodeks na sotsialno osiguryavane (socialsikringsloven), som tvisten i hovedsagen angår, der som betingelse for tildeling af en alderspension til en statsborger i en medlemsstat, der på tidspunktet for indgivelsen af ansøgning om pension er selvstændig erhvervsdrivende i en anden medlemsstat og er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet⁽¹⁾ kræver, at forsikringen er ophørt?

2) Skal artikel 94, stk. 2, i forordning nr. 1408/71, sammenholdt med artikel 48, stk. 1, litra a), TEUF fortolkes således, at den tillader en undtagelse fra reglen om sammenlægning af forsikringsperioder for så vidt angår forsikringsperioder, der er blevet tilbagelagt i en anden medlemsstat forud for forordningens anvendelse i den medlemsstat, i hvilken der blev indgivet ansøgning om pension, idet den nævnte bestemmelse giver den forsikrede adgang til at vælge, om han vil angive disse perioder med henblik på sammenlægning og vurdere nødvendigheden af en sammenlægning, når de perioder, der alene er blevet tilbagelagt i henhold til lovgivningen i den stat, hvor ansøgningen indgives, ikke er tilstrækkelige til at erhverve ret til pension, og den nødvendige periode kun kan erhverves ved betaling af forsikringsbidrag?

Tillader artikel 48, stk. 1, litra a), TEUF under disse omstændigheder, at det tilkommer den forsikrede at vælge at give afkald på anvendelse af artikel 46, stk. 2, i forordning nr. 1408/71 for så vidt angår sammenlægning af forsikringsperioder efter det tidspunkt, fra hvilket forordning nr. 1408/71 har fundet anvendelse, idet den forsikrede ikke anfører forsikringsperioder, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat, i sin pensionsansøgning?

3) Skal artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at den tillader anerkendelse af forsikringsperioder på grundlag af betaling af forsikringsbidrag, som fastsat i bulgarsk ret ved § 9, stk. 3, [i overgangs- og afsluttende bestemmelser til] Kodeks za sotsialno osiguryavane (socialsikringsloven), når således anerkendte forsikringsperioder under de omstændigheder, der foreligger i tvisten i hovedsagen, er sammenfaldende med forsikringsperioder, der er blevet tilbagelagt i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat?

4) Skal artikel 12, stk. 2, i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at den tillader, at en medlemsstat indstiller betalinger og kræver hele det beløb, som en statsborger i denne medlemsstat har modtaget i alderspension i henhold til national ret, tilbagebetalt, når betingelserne i forordningen alene var opfyldt på det tidspunkt, hvor pensionen blev tildelt og alene på grundlag af betragtninger ifølge national ret, hvorefter den pågældendes forsikring i en anden medlemsstat ikke var ophørt på det tidspunkt, hvor

pensionen blev tildelt, en forsikringsperiode anerkendtes i henhold til national ret på grundlag af betaling af forsikringsbidrag, der ikke blev taget hensyn til forsikringsperioder, der var tilbagelagt i en anden medlemsstat på det tidspunkt, hvor pensionen blev tildelt, og uden overvejelser om, hvorvidt der skulle have været fastsat et andet pensionsbeløb?

Såfremt pensionsbeløbene lovligt kan kræves tilbagebetalt, følger det da af det unionsretlige ækvivalens- og effektivitetsprincip, at der tillige skal betales renter, når medlemsstatens nationale ret ikke indeholder bestemmelse om betaling af renter ved tilbagebetaling af en pension, der ydes i henhold til en folkeretlig traktat?

⁽¹⁾ EFT 1971 II, s. 366.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 4. marts 2013 — »FIRIN« OOD mod Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Veliko Tarnovo

(Sag C-107/13)

(2013/C 129/19)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Veliko Tarnovo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »FIRIN« OOD

Sagsøgt: Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Veliko Tarnovo

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 168, litra a), sammenholdt med artikel 65, artikel 90, stk. 1, og artikel 185, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾, under omstændigheder som i tvisten i hovedsagen, hvor momsens straks og effektivt fradrag i forbindelse med forudbetaling for en fremtidig og klart bestemt afgiftspligtig levering af varer, sammenhængende fortolkes således, at der henset til den manglende levering af modydelsen i overensstemmelse med leverings-

betingelserne som følge af objektive og/eller subjektive omstændigheder skal nægtes ret til fradrag af indgående afgift på tidspunktet for rettens udøvelse?

- 2) Følger det af denne sammenhængende fortolkning og henset til princippet om momsens neutralitet, at leverandørens objektive mulighed for at berigtige den fakturerede moms og/eller afgiftsberegningsgrundlaget ifølge fakturaen som foreskrevet i den nationale lov, i denne situation er af betydning (henholdsvis ikke er af betydning), og hvilken virkning vil en sådan berigtigelse have for nægtelsen af det oprindelige momsfradrag?
- 3) Skal artikel 205, sammenholdt med artikel 168, litra a), og artikel 193, tillige under hensyn til betragtning 44 til direktiv 2006/112 fortolkes således, at medlemsstaterne lovligt kan nægte modtageren af en levering ret til fradrag af indgående afgift udelukkende ved anvendelse af kriterier, som de selv har indført i en national lov, hvorefter en anden person end den afgiftspligtige pålægges en afgiftsskyld, såfremt det endelige afgiftsresultat i denne situation er forskelligt fra det resultat, der nås, ved en nøje overholdelse af de af medlemsstaten fastsatte regler?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, er nationale retsfor skrifter, som de i hovedsagen omhandlede, ved anvendelse af artikel 205 i direktiv 2006/112 lovlige og forenelige med principperne om effektivitet og proportionalitet, når der herved indføres en solidarisk hæftelse for betaling af moms, der støttes på formodninger, hvis forudsætninger ikke beror på umiddelbart konstaterbare objektive omstændigheder, men er udtryk for civilretlige institutter, som for så vidt angår den foreliggende sag skal afgøres endeligt under en anden sag?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 11. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-115/13)

(2013/C 129/20)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Barslev og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19-21 i direktiv 92/83/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 22, stk. 7, i nævnte direktiv, og artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/84/EØF ⁽²⁾, idet denne medlemsstat har vedtaget og opretholdt bestemmelser, hvorefter, under omstændigheder der fastsættes i national lov,

— punktafgiften for fremstilling af ethanol i destillerier på vegne af en privatkunde (»bérfőzető») fastsættes til 0 HUF

— fremstilling af ethanol for private er fritaget for punktafgift

— Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ungarn er i henhold til artikel 19 i direktiv Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer forpligtet til at anvende en punktafgiftssats i overensstemmelse med direktivet, navnlig artikel 21 heri, på destillater, og til at opretholde en national ordning, der er i overensstemmelse hermed. Direktivets artikel 22 regulerer de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan anvende reducerede afgiftssatser i forhold til de sædvanlige nationale satser.

I henhold til artikel 64, stk. 3, i den ungarske lov CXXVII af 2003 vedrørende punktafgifter og de særlige bestemmelser vedrørende markedsføring af produkter, der er genstand for punktafgifter (a jövedéki adóról és a jövedéki terméknek forgalmazásának különös szabályairól), udgør den anvendelige afgift — når det drejer sig om destillering på vegne af privatkunder — på destillater, der fremstilles af råvarer fra privatkunder, 0 HUF for maksimum 50 liter pr. år pr. privatkunde. Direktivet giver derimod alene adgang til at indrømme en nedsat afgiftssats på minimum 50 % af den sædvanlige nationale punktafgift.

Hertil kommer, at private destillationsvirksomheders fremstilling af ethanol, der udgør mindre end 50 liter om året, i henhold til samme nationale lov er afgiftsfritaget. Direktiv 92/83/EØF indeholder ikke bestemmelser, hvorefter hjemmefremstillet ethanol er fritaget, hvorfor Kommissionen ikke finder, at det er muligt i national ret at indføre en fritagelse uden at tilsidesætte bestemmelserne i direktivet. Såfremt EU-lovgiver havde ønsket at give denne mulighed, ville en bestemmelse herom være udtrykkeligt medtaget i direktivet. Direktivet giver kun mulighed for — når

betingelserne herfor er opfyldt — at undtage øl, vin og andre ikke-mousserende eller mousserende gærede drikkevarer, der er fremstillet af private, fra punktafgift.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/83/EØF af 19.10.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316, s. 21).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/84/EØF af 19.10.1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316, s. 29).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 1. marts 2013 — Irish Bank Resolution Corp. Ltd, tidligere Anglo Irish Bank Corp. Ltd mod Sean Quinn m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-634/11) ⁽¹⁾

(2013/C 129/21)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 10.3.2012.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-333/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/22)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 22.9.2012.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2013 — Peró Gáz Kft mod János Balla (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság) — Ungarn)

(Sag C-349/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/23)

Processprog: ungarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 13.10.2012.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-532/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/24)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 26 af 26.01.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. februar 2013 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Østrig) — Michaela Hopfgartner

(Sag C-577/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/25)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 16.3.2013.

RET TEN

Rettens dom af 19. marts 2013 — in 't Veld mod Kommissionen

(Sag T-301/10) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende udkastet til handelsaftalen vedrørende bekæmpelse af forfalskning (ACAC-ACTA) — dokumenter vedrørende forhandlingerne — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — åbenbart urigtigt skøn — proportionalitet — begrundelsespligt)

(2013/C 129/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgeren: Sophie in 't Veld (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O.W. Brouwer og J. Blockx)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved C. Hermes og C. ten Dam, derefter ved C. Hermes og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Først påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse af 4. maj 2010, SG.E.3/HP/psi — Ares (2010) 234950, hvorved denne gav afslag på aktindsigt i bestemte dokumenter vedrørende forhandlingerne om handelsaftalen vedrørende bekæmpelse af forfalskning (ACTA).

Konklusion

1) Kommissionens afgørelse af 4. maj 2010 med referencenummeret SG.E.3/HP/psi — Ares (2010) 234950 annulleres for så vidt som den meddeler afslag på aktindsigt i dokument nr. 21 og nr. 25 på listen, der er vedlagt som bilag til denne afgørelse, samt på indsigt i de følgende overstregninger i andre dokumenter på denne liste:

— dokument nr. 45, på side 2, under overskriften »Participants«, andet afsnit, sidste punktum,

— dokument nr. 47, på side 1, under overskriften »Participants«, andet afsnit, sidste punktum,

— dokument nr. 47, på side 2, under overskriften »1. Digital Environment (including Internet)«, andet afsnit, sidste punktum,

— dokument nr. 48, på side 2, afsnittet under punkt 4, punktum.

2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

3) Sophie in 't Veld bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Kommissionens omkostninger.

4) Kommissionen bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Sophie in 't Velds omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 25.9.2010.

Rettens dom af 19. marts 2013 — Firma Léon Van Parys mod Kommissionen

(Sag T-324/10) ⁽¹⁾

(Toldunion — indførsel af bananer fra Ecuador — efteropkrævning af importafgifter — anmodning om fritagelse for importafgifter — artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — fejl begået af toldmyndighederne — åbenbar forsømmelighed fra den berettigedes side)

(2013/C 129/27)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Firma Léon Van Parys (Antwerpen, Belgien) (først ved advokaterne, P. Vlaemminck og A. Hubert, derefter ved advokaterne P. Vlaemminck, R. Verbeke og J. Auwerx)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Keppenne og F. Wilman, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Belgien (ved J.-C. Halleux og M. Jacobs, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. Vander Schueren)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 2858 endelig af 6. maj 2010, hvorved Kommissionen fastslog, at efterfølgende bogføring af importafgifter var begrundet, og at fritagelse for disse afgifter var begrundet i forhold til en debitor, men at de ikke var begrundet i forhold til en anden debitor i en bestemt sag.

Konklusion

1) Artikel 1, stk. 3, i Kommissionens beslutning K(2010) 2858 endelig af 6. maj 2010, hvorved Kommissionen fastslog, at efterfølgende bogføring af importafgifter var begrundet, og at fritagelse for disse afgifter var begrundet i forhold til en debitor, men at de ikke var begrundet i forhold til en anden debitor i en bestemt sag, annulleres.

2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Firma Léon Van Parys NV afholdte omkostninger.

4) Kongeriget Belgien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 274 af 9.10.2010.

Rettens dom af 22. marts 2013 — Bottega Veneta International mod KHIM (formen på en håndtaske)

(Sag T-409/10) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om tredimensionalt EF-varemærke — formen på en håndtaske — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — manglende hensyntagen til et element, der indgår i det ansøgte varemærke — regel nr. 9 i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2013/C 129/28)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Bottega Veneta International Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto og E. Gavuzzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Mannucci, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. juni af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1247/2009-1) vedrørende en ansøgning om registrering af det tredimensionale varemærke, der gengiver formen på en håndtaske, som EF-varemærke

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Bottega Veneta International Sàrl betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 22. marts 2013 — Bottega Veneta International mod KHIM (formen på en taske)

(Sag T-410/10) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om tredimensionalt EF-varemærke — formen på en taske — relative registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — manglende hensyntagen til et element, der indgår i det ansøgte varemærke — regel nr. 9 i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2013/C 129/29)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Bottega Veneta International Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto og E. Gavuzzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Mannucci, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. juni 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1539/2009-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt tegn, der gengiver formen på en taske, som EF-varemærke.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Bottega Veneta International Sàrl betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 20. marts 2013 — Nexans France mod Det Europæiske Fællesforetagende for Fusionsenergiudvikling

(Sag T-415/10) ⁽¹⁾

(Offentlige indkøb — Euratom — udbudsprocedure for Det Europæiske Fællesforetagende for Fusionsenergiudvikling — levering af eludstyr — afvisning af en tilbudsgivers bud — offentligt udbud — bud, som indeholder forbehold — retssikkerhed — berettiget forventning — proportionalitet — interessekonflikt — beslutning om tildeling — annullationssøgsmål — ikke umiddelbart berørt — afvisning — ansvar uden for kontraktforhold)

(2013/C 129/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nexans France (Paris, Frankrig) (ved advokaterne J.-P. Tran Thiet, J.-F. Le Corre og M. Pigeat)

Sagsøgt: Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling (Barcelona, Spanien) (ved A. Verpont, som befuldmægtiget, bistået af solicitors C. Kennedy-Loest og T. Christopher, advokaterne J. Derenne og N. Pourbaix, samt solicitor M. Farley)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af beslutningen om afvisning af det af sagsøgeren afgivne bud og af beslutningen om at tildele en anden tilbudsgiver kontrakten, dels påstand om erstatning

Konklusion

- 1) Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling frifindes.
- 2) Nexans France bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 20. marts 2013 — Bank Saderat mod Rådet

(Sag T-495/10) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — enhed, der er ejet 100 % af en enhed, som anses for at deltage i nuklear spredning — ulovlighedsindsigelse — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til effektiv domstolsbeskyttelse)

(2013/C 129/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bank Saderat plc (London, Det Forenede Kongerige) (først ved solicitors S. Gadhia og S. Ashley, D. Anderson, QC,

og barrister R. Blakeley, derefter ved solicitors S. Ashley, S. Jeffrey og A. Irvine, D. Wyatt, QC, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Liudvinavičiute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 195, s. 25) af Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 281, s. 81), af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 319, s. 71), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 319, s. 11) og af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, dels en påstand om, at det fastslås, at artikel 7, stk. 2, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 af 19. april 2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 103, s. 1), artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning nr. 961/2010 og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 267/2012 ikke finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) For så vidt som de vedrører Bank Saderat plc, annulleres:

— punkt 7 i tabel B i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP

— punkt 5 i tabel B i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran

— punkt 7 i tabel B i afsnit I i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413

— punkt 7 i tabel B i bilag VIII i Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007.

- 2) Retsvirkningen af annullationen af afgørelse 2010/413 og afgørelse 2010/644 er begrænset til tidsrummet forud for ikrafttrædelsen af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413.
- 3) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende Bank Saderats påstand om, at forordning nr. 961/2010 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres med øjeblikkelig virkning.
- 4) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 5) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 4.12.2010.

Rettens dom af 22. marts 2013 — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik mod KHIM — Impexmetal (FLT-1)

(Sag T-571/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket FLT-1 — det ældre EF-figurmærke FLT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 129/32)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (Kraśnik, Polen) (ved advokat J. Sieklucki)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved K. Zajfert, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Impexmetal S.A. (Varsovie, Polen) (ved advokat K. Pyszków)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. oktober 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1387/2009-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Impexmetal S.A. og Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 26.2.2011.

Rettens dom af 20. marts 2013 — Andersen mod Kommissionen

(Sag T-92/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte ydet af de danske myndigheder til den offentlige virksomhed DSB — kontrakter om offentlig trafikbetjening inden for personbefordring med jernbane mellem København og Ystad — afgørelse, hvorved støtten på visse betingelser erklæres forenelig med det indre marked — tidsmæssig anvendelse af materielle retsregler)

(2013/C 129/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jørgen Andersen (Ballerup, Danmark) (ved advokaterne M. Nissen, G. van de Walle de Ghelcke og J. Rivas Andrés)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og L. Armati, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (ved C. Vang, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne K. Lundgaard Hansen og R. Holdgaard) og Danske Statsbaner (DSB) (København, Danmark) (ved advokaterne S. Kalsmose-Hjelmborg og M. Honoré)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2011/3/EU af 24. februar 2010 vedrørende kontrakter om offentlig trafikbetjening mellem Transportministeriet og Danske Statsbaner (DSB) (sag C 41/08 (ex NN 35/08)) (EUT 2011 L 7, s. 1).

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2011/3/EU af 24. februar 2010 vedrørende kontrakter om offentlig trafikbetjening mellem Transportministeriet og Danske Statsbaner (DSB) (sag C 41/08 (ex NN 35/08)) annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Jørgen Andersen afholdte omkostninger, bortset fra omkostningerne i forbindelse med interventionerne i sagen.
- 3) Kongeriget Danmark bærer sine egne omkostninger og betaler de af Jørgen Andersen afholdte omkostninger i forbindelse med dets intervention i sagen.
- 4) De Danske Statsbaner (DSB) bærer deres egne omkostninger og betaler de af Jørgen Andersen afholdte omkostninger i forbindelse med deres intervention i sagen.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 2.4.2011.

Rettens dom af 21. marts 2013 — Event mod KHIM — CBT Comunicación Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS)

(Sag T-353/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS — det ældre nationale ordmærke Event — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 129/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Event Holding GmbH & Co. KG (Köln, Tyskland) (ved advokaterne G. Schoenen og V. Töbelmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: CBT Comunicación Multimedia (Getxo, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. marts 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 939/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Event Holding GmbH & Co. KG og CBT Comunicación Multimedia, SL.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Event Holding GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Rettens dom af 20. marts 2013 — Rouse Industry mod Kommissionen

(Sag T-489/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte tildelt af Bulgarien i form af gældseftergivelse — afgørelse, der erklærer støtte uforenelig med det indre marked og som anordner tilbagesøgning af støtten — ny støtte — konkurrencedrejning — begrundelsespligt)

(2013/C 129/35)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Rouse Industry (Rouse, Bulgarien) (ved advokaterne A. Angelov og S. Panov)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Urraca Caviedes og D. Stefanov, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2012/706/EU af 13. juli 2011 om Bulgariens statsstøtte SA.28903 (C 12/2010) (ex. N 389/2009) til Rouse Industry (EUT 2012 L 320, s. 27)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Rouse Industry AD bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Rettens dom af 20. marts 2013 — El Corte Inglés mod KHIM — Chez Gerard (CLUB GOURMET)

(Sag T-571/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CLUB GOURMET — det ældre nationale figurmærke CLUB DEL GOURMET, EN... El Corte Inglés — relativ registreringshindring — manglende lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — argumenter og beviser fremlagt for første gang for Retten)

(2013/C 129/36)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Seijo Veiguela og J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved Ó. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Den anden part for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Groupe Chez Gerard Restaurants Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. juli 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1946/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem El Corte Inglés, SA og Groupe Chez Gerard Restaurants Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) El Corte Inglés, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 14.1.2012.

Rettens dom af 19. marts 2013 — Yueqing Onesto Electric mod KHIM — Ensto (ONESTO)

(Sag T-624/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvori Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærket ONESTO — det ældre EF-figurmærke ENSTO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 129/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yueqing Onesto Electric Co. Ltd (Zhejiang, Kina) (ved advokat B. Piepenbrink)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Ensto Oy (Porvoo, Finland) (ved advokat F. Teixeira Baptista)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. september 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2535/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Ensto Oy og Yueqing Onesto Electric Co. Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Yueqing Onesto Electric Co. Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 4.2.2012.

Rettens dom af 20. marts 2013 — Bimbo mod KHIM — Café do Brasil (Caffè KIMBO)

(Sag T-277/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Caffè KIMBO — det ældre nationale ordmærke BIMBO — relativ registreringshindring — intet vitterligt kendt varemærke som omhandlet i artikel 6a i Pariserkonventionen — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 129/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bimbo, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Café do Brasil SpA (Melito di Napoli, Italien) (ved advokaterne M. Mostardini, G. Galimberti og F. Mellucci)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. maj 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1017/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Bimbo, SA og Café do Brasil SpA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Bimbo, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 273 af 8.9.2012.

Rettens kendelse af 7. marts 2013 — UOP mod Kommissionen

(Sag T-198/09) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — statsstøtte — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2013/C 129/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: UOP Ltd (Guildford, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne B. Hartnett og O. Geiss)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Talabér-Ritz og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: IFP (Rueil-Malmaison, Frankrig) (ved advokaterne E. Morgan de Rivery og A. Noël-Baron)

Sagens genstand

Delvis annullation af Kommissionens beslutning 2009/157/EF af 16. juli 2008 om den støtteforanstaltning, Frankrig har iværksat til fordel for IFP-koncernen (C 51/05 (ex NN 84/05)) (EUT 2009 L 53, s. 13)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) UOP Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens og IFP's omkostninger.

(¹) EUT C 167 af 18.7.2009.

Rettens kendelse af 7. marts 2013 — Henkel og Henkel France mod Kommissionen

(Sag T-607/11) (¹)

(Annullationssøgsmål — anmodning fra den franske konkurrencemyndighed om udlevering af visse dokumenter, der indgår i Kommissionens sagsakter vedrørende en sag på konkurrenceområdet om det europæiske marked for producenter af hvidvaskemidler — brug i forbindelse med en national procedure vedrørende vaskemiddelsektoren i Frankrig — bortfald af søgsmålsinteresse — uformødent at træffe afgørelse i sagen — afvisning)

(2013/C 129/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Tyskland) og Henkel France (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved advokaterne R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet og É. Paroche)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved N. Khan og P.J. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Kongeriget Danmark (ved C. Vang, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af den afgørelse, der angiveligt er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 30. september 2011 (sag COMP/39.579 — Hvidvaskemidler — og sag 09/0007 F),

hvorved Kommissionen afslog at efterkomme konkurrencemyndighedens (Frankrig) anmodning om udlevering i forbindelse med sag 09/0007 F vedrørende den franske vaskemiddelsektor af visse dokumenter, der var fremlagt i sag COMP/39.579, dels påstand om, at Retten pålægger Kommissionen at give sagsøgerne bemyndigelse til at påberåbe sig de pågældende dokumenter i sagen for konkurrencemyndigheden, og at Retten træffer enhver anden passende foranstaltning.

Konklusion

- 1) Det er uformødent at træffe afgørelse om sagens første påstand vedrørende annullation af Europa-Kommissionens afgørelse, der angiveligt er indeholdt i dennes skrivelse af 30. september 2011 rettet til den franske konkurrencemyndighed.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Det er uformødent at træffe afgørelse om Unilever PLC's og Unilever NV's begæring om intervention.
- 4) Henkel AG & Co. KGaA og Henkel France bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen, herunder dem, der vedrører sagen om foreløbige forholdsregler i sag T-607/11 R. Kongeriget Danmark bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Rettens kendelse af 7. marts 2013 — Henkel og Henkel France mod Kommissionen

(Sag T-64/12) (¹)

(Annullationssøgsmål — anmodning om oversendelse til den franske konkurrencemyndighed af visse dokumenter, der indgår i Kommissionens sagsakter i en konkurrencesag om det europæiske marked for producenter af hvidvaskemidler — anvendelse i forbindelse med en national procedure angående sektoren for vaskemidler i Frankrig — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2013/C 129/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Tyskland) og Henkel France (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved advokaterne R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet og É. Paroche)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved N. Khan og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af den afgørelse, der hævdes at være indeholdt i Kommissionens skrivelse af 7. december 2011 (sag COMP/39.579 — Hvidvaskemidler — og sag 09/0007F), hvorved Kommissionen afslog at efterkomme sagsøgernes anmodning om oversendelse til den franske konkurrencemyndighed inden for rammerne af sag 09/0007 F angående den franske sektor for vaskemidler af visse dokumenter fremlagt i sag COMP/39.579, dels en påstand om at Retten pålægger Kommissionen at udlevere de ønskede dokumenter til sagsøgerne til brug for sagen ved konkurrencemyndigheden eller ved den kompetente franske ret i en sag, der er anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning og træffer enhver anden passende foranstaltning

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om Unilever PLC's og Unilever NV's begæring om intervention.
- 3) Henkel AG & Co. KGaA og Henkel France bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 98 af 31.3.2012.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 —
Elan mod Kommissionen**

(Sag T-27/13 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og anordner tilbagesøgning fra modtageren — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2013/C 129/42)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Elan, proizvodnja športnih izdelkov, d.o.o. (Begunje na Gorenjskem, Slovenien) (ved advokat P. Pensa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche og M. Kocjan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K(2012) 6345 endelig af 19. september 2012 vedrørende foranstaltninger til fordel for koncernen Elan d.o.o. (SA.26379 (C 13/2010) (ex NN 17/2010)).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 —
Calestep mod ECHA**

(Sag T-89/13 R)

(Særlige rettergangsformer — skyldige gebyrer og afgifter til ECHA — gebyrnedsettelse meddelt små virksomheder — ECHA's kontrol af erklæring om virksomhedens størrelse — afgørelse om inddrivelse af det resterende beløb til dækning af det samlede skyldige gebyr — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilsidesættelse af formkrav — afvisning)

(2013/C 129/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Calestep, SL (Estepa, Spanien) (ved advokat E. Cabezas Mateos)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä, A. Iber og C. Jacquet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om udsættelse af gennemførelsen af betalingspåmindelser af 23. januar og 8. februar 2013 sendt fra ECHA til Calestep, SL, henset til, at denne ikke opfylder betingelserne for at opnå den gebyrnedsettelse, der er fastsat for små virksomheder.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Appel iværksat den 19. februar 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2012 i sag F-122/10, Cocchi og Falcione mod Kommissionen

(Sag T-103/13 P)

(2013/C 129/44)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og D. Martin, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgien) og Nicola Falcione (Bruxelles, Belgien)

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 11. december 2012 i sag F-122/10, Cocchi og Falcione mod Kommissionen, ophæves.
- Det af Giorgio Cocchi og Nicola Falcione anlagte søgsmål i sag F-122/10 afvises eller under alle omstændigheder frifindes Kommissionen.
- Hver part tilpligtes at bære sine egne omkostninger i appelsagen.
- Giorgio Cocchi og Nicola Falcione betaler sagens omkostninger i sagen for Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellantens fremført to anbringender.

- 1) Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af begrebet »akt, der indeholder et klagepunkt« derved, at Personaleretten fastslog, at søgsmålet i første instans skulle antages til realitetsbehandling ved at kvalificere Kommissionens forslag til de berørte vedrørende antallet af pensionsgivende tjenesteår, der kan godskrives i forbindelse med en overførsel af deres pensionsrettigheder i henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, som en akt, der indeholder et klagepunkt.
- 2) Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet Personaleretten delvis gav sagsøgerne medhold ved at begå en retlig fejl i forbindelse af fortolkningen af dette princip. Kommissionen har gjort gældende, at de berørte ikke kunne basere en berettiget forventning på dens forslag henset dels til, at disse forslag ligeledes tog hensyn til de tjenesteperioder, der lå efter de berørtes indtræden i tjenesten, dels til, at disse forslag ikke henviste til det faktisk overførte beløb, men til det beløb, der kunne overføres, i modsætning til den klare ordlyd af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten.

Appel iværksat den 21. februar 2013 af Cornelia Trentea til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2012 i sag F-112/10, Trentea mod FRA

(Sag T-107/13 P)

(2013/C 129/45)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Cornelia Trentea (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 11. december 2012 i sag F-112/10 ophæves.
- Følgelig annulleres ansættelsesmyndighedens afgørelse af 5. juni 2010 om ikke at imødekomme appellantens ansøgning til en stilling (ref. TA-ADMIN-AST 4-2009) og afgørelsen om at udnævne en anden ansøger; FRA tilpligtes at betale appellant en erstatning for dennes økonomiske tab, svarende til forskellen mellem hendes nuværende løn og AST 4-lønnen indtil pensionsalderen, herunder alle tillæg, godtgørelser og kompensation for pensionsrettigheder; FRA tilpligtes at betale appellant en erstatning for dennes ikke-økonomiske tab, som efter ret og billighed opgøres til 10 000 EUR.
- Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder tilpligtes at betale sagens omkostninger i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellantens fremsat fem anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af reglerne om antagelse af anbringender til realitetsbehandling: Antagelse til realitetsbehandling af de indlæg, der blev afgivet under retsmødet i første instans vedrørende den manglende tilstedeværelse af en repræsentant fra personaleudvalget i udvælgelseskomitéen — tilsidesættelse af førsteinstansens begrundelsespligt. Appellant har gjort gældende, at Personaleretten for det første tilsidesatte Personalerettens procesreglements artikel 43, stk. 1, idet den ikke tog hensyn til den omstændighed, at de pågældende indlæg var baseret på dokumenter og oplysninger, som FRA først fremlagde i forbindelse med proceduren for Personaleretten, og for det andet ikke anerkendte, at de pågældende indlæg burde antages til realitetsbehandling, da de var tæt forbundet med andre anbringender, der blev fremsat under den skriftlige procedure. For det tredje og under alle omstændigheder konkluderede Personaleretten med urette og uden nogen begrundelse, at anbringendet ikke var et anbringende, som Personaleretten af egen drift kunne tage under påkendelse.

2) Andet anbringende vedrører en faktisk unøjagtighed i de skriftlige prøver, der medførte, at Personaleretten tilsidesatte ligebehandlingsprincippet og gengav beviserne urigtigt. Appellanten har anført, at Personaleretten begik en fejl, da den fandt, at det ikke var fastslået eller endog påstået, at spørgsmålene i den skriftlige prøve var ens for alle ansøgere, henset til at sagsøgte havde bekræftet dette i sit svarskrift. Denne unøjagtighed påvirkede Personalerettens retlige vurderinger, idet ligebehandlingsprincippet kræver, at skriftlige prøver finder sted på samme tidspunkt for alle ansøgere og ikke på forskellige dage, således som det var tilfældet i forbindelse med appellantens udvælgelsesprocedure. Endvidere forkastede retten i første instans appellantens anbringende om manglende anonymitet i den skriftlige prøve, hvilket skete alene på grundlag af FRA's anbringende, som appellantens havde bestridt.

3) Tredje anbringende vedrører udvælgelseskomitéens ulovlige sammensætning af, urigtig gengivelse af beviser og Personalerettens tilsidesættelse af begrundelsespligten. Appellanten har anført, at Personaleretten begik en retlig fejl og gengav beviserne urigtigt, da den uden nogen begrundelse fastslog, at FRA's administrationsafdelingschef og finanschef havde indgående kendskab til og erfaring på indkøbsområdet, alene baseret på FRA's påstande, der blev bestridt af appellantens. Denne mangel på ekspertise påvirkede endvidere resultatet af udvælgelsen.

4) Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af begrundelsespligten og den omstændighed, at der gik urimelig lang tid, før dommen blev afsagt. Appellanten har anført, at retten i første instans begik en retlig fejl, da den fastslog, at sagsøgte havde opfyldt sin begrundelsespligt, idet appellantens først under førstestansbehandlingen fik kendskab til, hvilke kriterier, der var anvendt ved vurderingen af hendes ansøgning, ikke blev oplyst om, hvilke kvalifikationer, hun ikke opfyldte, og først under retsmødet fik oplyst fordelingen af hendes samlede karakterer. Personaleretten baserede sig endvidere uretmæssigt på et dokument, der var fremlagt af sagsøgte under retsmødet, og konkluderede uden at anføre særlige omstændigheder, at sagsøgte havde opfyldt sin begrundelsespligt. Såfremt appellantens endvidere for det første havde modtaget dette dokument under den administrative fase, således som hun havde anmodet om, ville hun bedre have kunnet forstå grunden til, at hun ikke blev udvalgt, og hun havde kunnet anfægte afgørelsen mere effektivt. For det andet ville procedurens varighed ved Personaleretten have været mere rimelig.

5) Femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 87, stk. 2, og artikel 88 i Personalerettens procesreglement vedrørende omkostningerne og tilsidesættelse af begrundelsespligten. Appellanten finder, at Personaleretten uretmæssigt tilpligtede appellantens at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgte.

Sag anlagt den 21. februar 2013 — Othman mod Rådet

(Sag T-109/13)

(2013/C 129/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Razan Othman (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

— Som følge heraf annulleres afgørelse 2012/739/FUSP af 29. november 2012 og forordning (EU) nr. 1117/2012 af 29. november 2012 samt gennemførelsesretsakterne hertil, for så vidt som de angår sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig tre anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er anført i sag T-432/11, Makhoul mod Rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2011 C 290, s. 13.

Sag anlagt den 23. februar 2013 — Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen

(Sag T-110/13)

(2013/C 129/47)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė og D. Skara)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Litauen og Europa-Kommissionen, sammenholdt med princippet om loyalt samarbejde, fastsat i artikel 4, stk. 3, i TEU.

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse nr. FK/fa/D(2012) 1707818 af 10. december 2012 ophæves for så vidt som debetnota nr. 3241213460, der er tilknyttet denne beslutning, vedrører projekter, i forbindelse med hvilke de gennemførende parter er blevet sat under tilsyn, og Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale 1 148 549,66 EUR.

— Europa-Kommissionens afgørelse nr. FK/fa/D(2012) 1707818 af 10. december 2012 ophæves for så vidt som debetnota nr. 3241213460, der er tilknyttet denne, vedrører projekt nr. P27010010, og Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale 1 060 560,56 EUR.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender, der begge vedrører overtrædelse af EU-retten:

- 1) Ved at vedtage den anfægtede afgørelse og ved ikke at dele tabene på forvaltningen af SAPARD-midler med Republikken Litauen eller i det hele taget ved ikke at have overvejet dette anliggende og ved ikke at have anført nogen grunde til afslaget på at dele tabene, tilsidesatte Europa-Kommissionen artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1258/1999⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 73, stk. 2, i forordning nr. 1605/2002⁽²⁾, artikel 87 i forordning nr. 2342/2002⁽³⁾, og princippet om loyalt samarbejde, der er fastsat i EU-traktatens artikel 4, stk. 3.
- 2) Ved ikke i tide at have fremskaffet oplysninger om muligheden for at eftergive gælden og fjerne det tilsvarende selskab fra debitorlisten overtrådte Europa-Kommissionen bestemmelsen om gensidig høring indeholdt i punkt 7.7.4 i del F af den flerårige finansieringsaftale vedrørende det særlige hjælpeprogram for landbrug og udvikling af landdistrikter (SAPARD)⁽⁴⁾ undertegnet i 2001 af Republikken

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160, s. 103).
- (2) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).
- (3) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002 L 357, s. 1).
- (4) *Valstybės žinios*, 29.8.2001, nr. 74-2589.

Sag anlagt den 28. februar 2013 — Oil Pension Fund Investment Company mod Rådet

(Sag T-121/13)

(2013/C 129/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Oil Pension Fund Investment Company (Teheran, Iran) (ved advokat K. Kleinschmidt)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012, annulleres med øjeblikkelig virkning, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.
- Der anordnes en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement, hvorved sagsøgte pålægges at fremlægge samtlige dokumenter vedrørende den anfægtede afgørelse, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af begrundelsespligten, retten til forsvar og retten til en effektiv retsbeskyttelse

I denne forbindelse gøres det bl.a. gældende, at sagsøgeren stiller sig uforstående over for begrundelsen i de anfægtede retsakter, og at sagsøgeren heller ikke særskilt har fået meddelt en tilstrækkelig begrundelse af sagsøgte. Sagsøgerens ret til forsvar og krav på effektiv retsbeskyttelse er således blevet tilsidesat. Der foreligger desuden en tilsidesættelse af princippet om retten til kontradiktion. Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet ikke har fået meddelelse om de anfægtede retsakter fra sagsøgte, og at der ikke har fundet en høring sted. Endelig har sagsøgeren anført, at sagsøgte foretog en fejlagtig vurdering af omstændighederne i relation til sagsøgeren. Sagsøgeren er af den opfattelse, at selskabet blev afskåret fra retten til en retfærdig rettergang i overensstemmelse med retsstatsprincippet, idet selskabet på grund af manglende kendskab til de relevante bestemmelser og Rådets angivelige bevismateriale ikke har kunnet udtale sig konkret og heller ikke har kunnet fremlægge beviser for det modsatte til belysning af tvisten.

- 2) Andet anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Efter sagsøgerens opfattelse har Rådet ved at vedtage de anfægtede retsakter foretaget et åbenbart urigtigt skøn. Rådet har på en utilstrækkelig og/eller forkert måde vurderet de omstændigheder, der ligger til grund for de anfægtede retsakter. I denne sammenhæng gøres det gældende, at begrundelsen i de anfægtede retsakter for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren er fejlagtig. De anfægtede retsakter udgør desuden en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

- 3) Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af de rettigheder, der sikres i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Sagsøgeren gør hermed gældende, at selskabets rettigheder, der er sikret i henhold til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2010 C 83, s. 389) (herefter: chartret om grundlæggende rettigheder) er blevet krænket ved de anfægtede retsakter. I den forbindelse gør selskabet gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af friheden til at oprette og drive egen virksomhed i Den Europæiske Union (artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder) og af retten til at anvende og navnlig at træffe dispositioner over lovligt erhvervet ejendom i Den Europæiske Union (artikel 17 i chartret om grundlæggende rettigheder). Endelig har sagsøgeren anført, at der foreligger en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet (artikel 20 i chartret om grundlæggende rettigheder) og af princippet om forbud mod forskelsbehandlings (artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder).

Sag anlagt den 4. marts 2013 — El Corte Inglés mod KHIM — Baumarkt Praktiker Deutschland (PRO OUTDOOR)

(Sag T-127/13)

(2013/C 129/49)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Seijo Veiguela og J. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH (Hamburg, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 11. december 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1900/2011-2) annulleres, for så vidt som sagsøgeren ikke herved fik medhold i sin klage og indsigelsesafdelingens afgørelse om delvist at tillade EF-ordmærke nr. 4782215 »PRO OUTDOOR« blev stadfæstet.

— Harmoniseringskontoret og eventuelle yderligere modparter tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: El Corte Inglés, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærke »PRO OUTDOOR« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 12, 14, 18, 22, 24, 25, 28 og 35

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH

Det påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »OUTDOOR GARDEN BARBECUE CAMPING« for varer og tjenesteydelser i klasse 12, 18, 22, 24, 25 og 28

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 60 i forordning nr. 207/2009 samt regel 48 og 49 i forordning nr. 2868/95.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. februar 2013 — Polynt og Sitre mod ECHA

(Sag T-134/13)

(2013/C 129/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Polynt SpA (Scanzorosciate, Italien) og Sitre Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

Delvis annullation af ECHA's afgørelse ED/169/2012 om optagelse af cyclohexane-1,2-dicarboxylic anhydride, cis-cyclohexane-1,2-dicarboxylic anhydride og trans-cyclohexane-1,2-dicarboxylic anhydride (samlet betegnelse »HHPA«) som stoffer, der opfylder kriterierne i artikel 57, litra f), i forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ (»REACH-forordningen«), i overensstemmelse med REACH-forordningens artikel 59, idet den vedrører HHPA og dens monomerer.

- ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører en åbenbart urigtig retlig vurdering: (i) Respiratorisk sensibiliserende stoffer er ikke omfattet af REACH-forordningens artikel 57, litra f), og (ii) ECHA fremlagde ikke tilstrækkelig begrundelse og beviser, der kunne godtgøre, at HHPA var af »tilsvarende problematiske« karakter som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionsgiftstoffer (»CMR-stoffer«), kategori 1, eftersom:

— CMR-stoffer udløser varig skade på helbredet, hvorimod følgevirkningerne af luftvejssensibilisering for så vidt angår HHPA ikke er varige

— Der er ingen forbruger- eller arbejdereksposering af HHPA

— Vurderingen af HHPA er baseret på gamle og forældede oplysninger

— Vurderingen tog ikke hensyn til alle relevante oplysninger.

2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til forsvar, idet sagsøgerne ikke i fuldt omfang havde mulighed for at forsvare deres sag, da der ikke forelå objektive kriterier for at vurdere, hvorvidt et stof er tilsvarende problematisk i henhold til REACH-forordningens artikel 57, litra f), særligt for så vidt angår respiratorisk sensibiliserende stoffer som HHPA, og fordi ECHA inden for perioden for fremsættelse af bemærkninger ikke tog hensyn til alle de oplysninger, der var tilgængelige, eller som var blevet fremlagt af kemikalsektoren.

3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet ECHA havde et valg med hensyn til hvilken foranstaltning, der skulle træffes i forhold til HHPA, og ved at identificere HHPA som et stof med meget problematiske egenskaber påførtes sagsøgerne en ulempe, der ikke var proportionel med de forfulgte mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006 L 396, s. 1)

Sag anlagt den 28. februar 2013 — Hitachi Chemical Europe m.fl. mod ECHA

(Sag T-135/13)

(2013/C 129/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Hitachi Chemical Europe GmbH (Düsseldorf, Tyskland), Polynt SpA (Scanzorosciate, Italien) og Sitre Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne K. Van Maldegem og C. Mereu)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
- Afgørelse ED/169/2012 truffet af ECHA vedrørende optagelse af hexahydromethylphthalisyreanhydrid, hexahydro-4-methylphthalisyreanhydrid, hexahydro-1-methylphthalisyreanhydrid og hexahydro-3-methylphthalisyreanhydrid (samlet benævnt »MHHPA«) som stoffer, der opfylder kriterierne i artikel 57, litra f), i forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ (»REACH-forordningen«) i henhold til REACH-forordningens artikel 59 for så vidt det angår MHHPA og dets monomerer, annulleres delvist, og
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende et åbenbart fejlagtigt skøn og en retlig fejl: (i) luftvejsallergener er ikke omfattet af REACH-forordningens artikel 57, litra f), og (ii) ECHA har ikke fremlagt tilstrækkelig begrundelse og beviser til at godtgøre, at MHHPA var »tilsvarende problematisk« i forhold til et stof, der er kræftfremkaldende, mutagent eller reproduktionstoksisk (»CMR«) i kategori 1, eftersom:

- CMR stoffer er en udløsende faktor for varige skader, hvorimod virkningerne af luftvejsallergen, når der er tale om MHHPA, ikke er varige
- der er ingen forbruger- eller arbejdereksposering for MHHPA
- vurderingen af MHHPA er baseret på gamle og forældede data
- der er i vurderingen ikke taget hensyn til alle relevante data, og
- vurderingen er primært baseret på analogislutninger fra et andet stof, der er videnskabeligt tvivlsomme, og som viser de mangelfulde og begrænsede data, der er anvendt i vurderingen af MHHPA.

- 2) Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af retten til forsvar, idet sagsøgerne ikke fik mulighed for at forsvare sig fuldt ud på grund af manglende objektive kriterier for konklusionen om, hvorvidt et stof kan anses for tilsvarende problematisk i henhold til REACH-forordningens artikel 57, litra f), navnlig i tilfælde af et luftvejsallergen såsom MHHPA, og fordi ECHA ikke tog hensyn til alle tilgængelige

oplysninger eller oplysninger, der var tilvejebragt af industrien i løbet af perioden for fremsættelse af bemærkninger.

- 3) Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet ECHA havde et valg af foranstaltninger med hensyn til MHHPA, og det ved at identificere MHHPA som et særligt problematisk stof (»SVHC«), bevirkede ulemper for sagsøgerne, der er uforholdsmæssige i forhold til de forfulgte formål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

Sag anlagt den 7. marts 2013 — Saferoad RRS mod KHIM (MEGARAIL)

(Sag T-137/13)

(2013/C 129/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Saferoad RRS GmbH (Weroth, Tyskland) (ved advokat C. Czychowski)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 9. januar 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2536/2011-4) og undersøgerens afgørelse af 23. november 2011 annulleres, for så vidt som varemærkeansøgningen blev afslået.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagen omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerknet »MEGARAIL« for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 19 og 37

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — Sea Handling mod Kommissionen**(Sag T-152/13)**

(2013/C 129/53)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Sea Handling SpA (Somma Lombardo, Italien) (ved advokaterne B. Nascimbene, F. Rossi dal Pozzo, M. Merla og L. Cappelletti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse, hvorved Kommissionen fastslog, at de af SEA vedtagne foranstaltninger bestående i forhøjelse af kapitalen til fordel for SEA Handling udgør statsstøtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, og krævede tilbagebetaling heraf, annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 3, hvorved Kommissionen krævede tilbagebetaling af den hævdede statsstøtte.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den ved denne sag anfægtede afgørelse er den samme, som er genstand for sag T-125/13, Italien mod Kommissionen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af visse proceduremæssige forskrifter
 - I denne forbindelse har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1) og SEA Handlings processuelle rettigheder samt mangelfuld sagsbehandling vedrørende den undersøgte periode på grund af manglende undersøgelse og forudgående vurdering for perioden 2006-2010.

- Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om god forvaltningsskik for så vidt angår varigheden af proceduren og særligt den uberettiget lange varighed af den indledende undersøgelse.

- 2) Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF for så vidt angår inddragelsen af statsmidler.

- På dette punkt har sagsøgeren påberåbt sig en manglende begrundelse og mangelfuld sagsbehandling for så vidt angår den manglende byrde for statens finanser og manglende godtgørelse af statens rådighed over midlerne.

- 3) Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF for så vidt angår tilregnelsen.

- Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse ikke baseret på en individuel undersøgelse af de enkelte beslutninger om at forhøje kapitalen, og Kommissionen har ikke redegjort for grundene til, at der var tale om et samlet statsstøttet projekt til fordel for SEA Handling i perioden 2002-2010.

- Hertil kommer i denne forbindelse, at de af Kommissionen anførte indicier er uegnede til at godtgøre, at staten kan tilregnes de pågældende foranstaltninger, og Kommissionen har undladt at tage hensyn til de forhold, som parterne har påberåbt sig for at godtgøre, at staten ikke kunne tilregnes foranstaltningerne.

- 4) Fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF for så vidt angår doktrinen om den private investor.

- Ifølge sagsøgeren har Kommissionen ikke konkret godtgjort, at en privat investor sammenlignelig med SEA ikke ville have valgt en rekapitalisering af sit datterselskab, og har alene generelt anfægtet, at de af SEA anvendte parametre for at foretage de forretningsmæssige valg, var korrekte.

- Sagsøgeren har ligeledes anfægtet den manglende hensyntagen til den sammenhæng, som foranstaltningerne indgår i inden for SEA-koncernen, og den manglende vurdering af de faktiske omstændigheder for så vidt angår sammenligningen mellem SEA Handling og de øvrige operatører på markedet samt den fejlagtige anvendelse af princippet om den private investor på grund af en manglende undersøgelse af de enkelte kapitalforhøjelser.

- 5) Femte anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF.

- Sagsøgeren har i denne forbindelse påberåbt sig en retlig fejl for så vidt angår anvendelsesområdet for rammebestemmelserne for lufthavnssektoren, idet disse ikke fandt anvendelse i den foreliggende sag.

— Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig en åbenbar skønsfejl og manglende begrundelse ved anvendelsen af rammebestemmelserne for redning og omstrukturering, for så vidt som Kommissionen har fordrejet betydningen af betingelsen om genetablering af selskabets rentabilitet på lang sigt, med urette har forkastet de kompenserende foranstaltninger, som SEA har tilbudt i forbindelse med omstrukturering af sit datterselskab, og ikke har taget tilstrækkelig hensyn til den omstændighed, at de anfægtede kapitalforhøjelser altid er blevet gennemført inden for grænserne af, hvad der var nødvendigt for at redde selskabet.

6) Sjette anbringende vedrørende den omstændighed, at kravet om tilbagebetaling er uberettiget

— Sagsøgeren har gjort gældende, at kravet om tilbagebetaling er uberettiget på grund af tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og begrundelsespligten.

Sag anlagt den 18. marts 2013 — Comune di Milano mod Kommissionen

(Sag T-167/13)

(2013/C 129/54)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Comune di Milano (Italien) (ved advokaterne S. Grassani og A. Franchi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse K(2012) 9448 af 19. december 2012 om kapitalforhøjelser gennemført af selskabet SEA S.p.A. til fordel for SEA Handling S.p.A. annulleres.

— Subsidiært, og efter at Retten har undersøgt, om der foreligger særlige omstændigheder, som kan have givet sagsøgeren en berettiget forventning om, at kapitalforhøjelserne ikke udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, annulleres afgørelsens artikel 3, 4 og 5, som pålægger Italien at tilbagesøge støtten.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentlige argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat fire anbringender.

1) Med det første anbringende om tilsidesættelse og ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF kritiserer Comune di Milano afgørelsen, for så vidt som Kommissionen har fastslået, at de omtvistede foranstaltninger kan tilregnes Comune di Milano (og således staten). Ifølge Comune di Milano har Kommissionen ikke fremlagt noget bevis for denne tilregnelser, og de omtvistede foranstaltninger kan derfor ikke kvalificeres som statsstøtte.

2) Med det andet anbringende, som også vedrører tilsidesættelse og ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF har Comune di Milano gjort gældende, at afgørelsen er ukorrekt, for så vidt som Kommissionen har fastslået, at kriteriet om den private investor, som operer på markedsvilkår, ikke var opfyldt. Tværtimod var dette kriterium fuldt ud opfyldt, og adressaten for foranstaltningerne var ikke blevet tildelt nogen fordel, med den konsekvens, at de omhandlede foranstaltninger ikke kan kvalificeres som statsstøtte.

3) Med det tredje anbringende gør Comune di Milano gældende, at rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder og rammebestemmelserne for lufthavnssektoren er blevet tilsidesat og anvendt ukorrekt, og at Kommissionens konklusioner vedrørende de omtvistede foranstaltningers uforenelighed derfor er retsstridige.

4) Med det fjerde anbringende, som har to led, har Comune di Milano under henvisning til Kommissionens adfærd under undersøgelsesproceduren gjort gældende, at der er sket (a) er sket en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, kontradiktionsprincippet samt retten til forsvar og (b) en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, hvilket indebærer, at påbuddet om tilbagesøgning er retsstridigt.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

**Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 21. marts 2013
— Brune mod Kommissionen**

(Sag F-94/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — annullation af en afgørelse om ikke-opførelse på reservelisten — opfyldelse af en retskraftig dom — legalitetsprincippet — ulovlighedsindsigelse mod afgørelsen om at genoptage udvælgelsesproceduren)

(2013/C 129/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Markus Brune (Bonn, Tyskland) (ved advokat H. Mannes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af EPSO's afgørelse om at genoptage den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/26/05 og om at opfordre sagsøgeren til på ny at deltage i den mundtlige prøve og om annullation af afgørelsen om at udelukke ham fra nævnte udvælgelsesprøve, fordi han ikke mødte frem til denne prøve

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Markus Brune bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

Sag anlagt den 7. januar 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-2/13)

(2013/C 129/56)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af det stiltiende afslag på sagsøgerens anmodning om at anvende den justeringskoefficient, der er omhandlet i artikel 12 og 13 i bilag X til vedtægten, på det vederlag, som sagsøgeren oppebar fra maj 2001 til afslutningen af dennes udstationering i Angola.

Sagsøgerens påstande

- Den afgørelse, uanset dens tilblivelsesmåde, hvorved Kommissionens afslag på sagsøgerens anmodning af 24. oktober 2011 kom i stand, annulleres.
- Om fornødent annulleres den akt, uanset dens tilblivelsesmåde, hvorved Kommissionen meddelte afslag på den klage af 21. maj 2012, som sagsøgeren havde indgivet til ansættelsesmyndigheden, og sagsøgerens anmodning af 24. oktober 2011 imødekommes.
- Om fornødent annulleres notatet af 14. august 2012.
- Kommissionen tilpligtes for hver måned fra maj 2001 indtil den sidste måned af hans tjeneste ved EU's delegation i Angola at betale sagsøgeren et beløb svarende til forskellen (herefter »vederlagsdifferencen«) mellem det, som sagsøgeren rettelig burde have modtaget, hvis den justeringskoefficient, der er fastsat for Angola i henhold til vedtægtens artikel 64 og artikel 12 og 13 i bilag X til vedtægten, var blevet anvendt på hans vederlag, og det som sagsøgeren rent faktisk fik udbetalt som vederlag efter vedtægtens artikel 62.
- Kommissionen tilpligtes af hver vederlagsdifferens at betale morarenter som følge af den forsinkede udbetaling af de relevante beløb på 10 % med årlig opskrivning fra den dato, hvorpå hver månedsløn blev udbetalt eller skulle have været udbetalt til sagsøgeren, og indtil den effektive betaling af disse vederlagsdifferencer.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 3.12.2011, s. 30.

- Kommissionen tilpligtes af hver vederlagsdifference at betale sagsøgeren et beløb som kompensation for fald i valutaens købekraft, som beregnes efter den årlige udvikling i leveomkostningerne i Bruxelles som omhandlet i artikel 1 i bilag XI til vedtægten (også kaldet »det internationale indeks for Bruxelles«), eller efter et andet indeks af samme art, som Personaleretten finder, at det er rimeligt og retfærdigt at anvende i den foreliggende sag med årlig opskrivning, fra den dato, hvorpå hver månedsløn blev udbetalt eller skulle have været udbetalt til sagsøgeren, og indtil den effektive betaling af disse vederlagsdifferencer.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 14. januar 2013 — CK mod Kommissionen**(Sag F-3/13)**

(2013/C 129/57)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* CK (ved advokat M.-A. Lucas)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af karriereudviklingsrapporten for 2011, som blev udfærdiget den 14. februar 2012 og endelig vedtaget den 9. marts 2012.

- Kommissionen tilpligtes at betale 5 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som fulgte af denne rapport.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 11. februar 2013 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-15/13)**

(2013/C 129/58)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne D. Abreu Caldas, S. Orlandi og J.-N. Louis)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af afgørelsen om at afslutte procedurerne for overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder, uden overførsel

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 17. april 2012 om at afslutte sagerne om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

Retten for EU-Personalesager

2013/C 129/55	Sag F-94/11: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 21. marts 2013 — Brune mod Kommissionen (Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — annullation af en afgørelse om ikke-opførelse på reservelisten — opfyldelse af en retskraftig dom — legalitetsprincippet — ulovlighedsindsigelse mod afgørelsen om at genoptage udvælgelsesproceduren) 30
2013/C 129/56	Sag F-2/13: Sag anlagt den 7. januar 2013 — ZZ mod Kommissionen 30
2013/C 129/57	Sag F-3/13: Sag anlagt den 14. januar 2013 — CK mod Kommissionen 31
2013/C 129/58	Sag F-15/13: Sag anlagt den 11. februar 2013 — ZZ mod Kommissionen 31

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA